

Plaat 1. *Badhimia utricularis*, plasmodium stadium op stam. Foto: Lenie Bakker

Plaat 2. *Badhimia utricularis*, begin van fructificatie. Foto: Lenie Bakker

BIJZONDERE WAARNEMINGEN EN VONDSTEN

Probeer het eens met haverhout!

Bakker, L. 1998. Try with rolled oats - myxo's love it! *Coolia* 41(2): 99.

In de Wassenaarse parken vinden we het hele jaar door myxomyceten, meestal oude vruchtlichamen op dood hout en blad. Maar soms wordt een plasmodiumstadium aangetroffen, en dan is het leuk om dat mee te nemen en thuis te laten fructificeren.

Zo vonden we begin december een berkenstam met een uitgebreid waaivormig uitgegroeid geel plasmodium erop (Plaat 1). Ik nam een stuk hiervan mee naar huis, waar ik het legde in een plastic doos op vochtig keukenpapier. De volgende dag was het plasmodium tegen alle wanden van de doos opgekropen, op zoek naar voedsel.

Van Frans Ligtenberg had ik geleerd om dan haverhout te geven als voedingsbodem. Dus dat deed ik: aan één kant van 't stukje hout wat haverhout, met de bloemensput bevochtigd, en afwachten maar.

De volgende dag had het hele plasmodium zich teruggetrokken van de wanden en zat op de haverhout. Daar heeft het twee dagen gezeten, toen begon het terug te kruipen op het hout. De volgende morgen was het hele gele laagje opgedeeld in groepjes kleine gele bolletjes (Plaat 2). Tegen de avond had het wonder zich voltrokken: de gele bolletjes waren blauwgrijs geworden met een netwerkje erover van het doorschemerende kalkrijke capillitium.

Het was toen aan de hand van Mevr. Nannenga eenvoudig te determineren als *Badhimia utricularis*!

Literatuur

Nannenga-Bremekamp, N.E. 1974. De Nederlandse myxomyceten. Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging, Hoogwoud.

Lenie Bakker, Wassenaar

Paddestoelen op de Noordwestveluwe in 1997

Bonhof, L. 1998. Mushrooms in the north western Veluwe in 1997. *Coolia* 41(2): 99-100.

Helaas was 1997 geen best paddestoelenjaar, zelfs gewone soorten lieten verstek gaan. Toch was niet alles kommer en kwel. In het Zandenbos, iets ten zuiden van Nunspeet, zag ik voor het eerst sinds 1992 weer de Denneslijmkop, *Hygrophorus hypothejus*, een paddestoel die meestal pas na de eerste nachtvorst te voorschijn komt. Deze soort was hier vroeger algemeen, nu stond hij er weer in drie recreatieweities langs de toeristische weg die door dit bos loopt. Deze weities zijn omzoomd door grove dennen en in het mos en het gras hieronder stonden verscheidene groepjes van deze zwam die vooral met Grove den mycorrhiza vormt. In weitie I stonden twee groepjes met in totaal 28 exemplaren; weitie II herbergde op negen plaatsen